

РЕШЕНИЕ

№ 421

гр. Бургас , 30.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX СЪСТАВ в публично заседание на втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Станимира Анг. Иванова

при участието на секретаря **ВИОЛЕТА К. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от Станимира Анг. Иванова Административно наказателно дело № 20212120202265 по описа за 2021 година

Производството е образувано по повод жалба на КР. КР. ГЮЛ. с ЕГН: ***** против Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) серия К № 4372123 на ОДМВР-гр. Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 600 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакувания ЕФ като неправилен, незаконосъобразен и необоснован. Посова се, че в ЕФ не била посочена дата на издаването му, не било посочено на кого се налага глобата, както и че на две места в него било посочен различно АТС, посредством което е установно твърдяното нарушение. Моли се за присъждане на разносните по делото, включително адвокатски хонорар.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител –адв.А.. Последната отново поддържа жалбата и доводите, изложени в нея, като ги и доразвива. Изтъква, че са налице множество процесуални нарушения в хода на издаване на атакувания ЕФ, поради което същият е незаконосъобразен. На първо място посочва, че в приложеното по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване не била посочена дата на първоначална проверка, а само напоследваща такава, поради което не ставало ясно дали действително е имало такава първоначална проверка. Като следващо процедурно нарушение посочва обстоятелството, че на жалбоподателя бил връчен само ЕФ, но не и снимка, както и схема, която да докаже къде са координатите на мястото, където се твърди да е

осъществено административното нарушение. Изтъква, че на самата снимка липсвали задължителни реквизити, изписани в горния ляв ъгъл, съгласно методически указания на МВР. На следващо място, посочва, че на снимките на л.11 и л.12 по делото ясно се виждало, че това не бил автомобилът на жалбоподателя, с който се твърди да е осъществено административното нарушение, както и че на снимката, приложена на л.7 по делото, ясно се виждали два автомобила, поради което не ставало ясно на кой от двата автомобила била измерената скорост. Като процесуално нарушение се посочва и че липсвало обозначение с пътен знак „Е-24” на мястото на контрол. На последно място посочва, че органът, издал обжалвания ЕФ, не бил компетентен, както и че *била нарушена процедурата по връчването му*.

Административнонаказващият орган – ОДМВР-гр. Бургас, надлежно призован, не се представлява. В писмено становище от упълномощен юрисконсулт се заявява позиция за законосъобразност на издадения ЕФ, поради което и се пледира за неговото потвърждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, вр. с чл. 189, ал. 8 от ЗДвП (видно от разписката на л. 6, фишът е връчен лично на жалбоподателя на 13.04.2021 г., а жалбата срещу него е депозирана на 19.04.2021 г.). С оглед на тези констатации, съдът намира за неоснователни и възраженията за нарушаване на процедурата по връчване на ЕФ на жалбоподателя за неоснователни и голословни. На същия е връчен лично ЕФ и е имал възможност след запознаването му да организира защитата си. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 16.01.2021 г. в 17:12 часа в гр. Бургас, ПП I-9, км. 238+819 до „Гробищен парк” в посока към улица „Транспортна” техническо средство – мобилна система за контрол над скоростта – „ARH CAM S1” с № 11743d1, засякла и заснела, движещ със скорост от 94 км/ч. автомобил – „Мерцедес Ц 250” с рег. № А****КТ. Мястото на контролирания пътен участък попадало в границите на населеното място, а отделно имало въведено с пътен знак „В26” ограничение на скоростта до 50 км/ч. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование „Снимка № 11743D1/0092538. По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР Бургас (видно от справката на л. 8), които от записания файл, установили, че заснетият автомобил „Мерцедес Ц 250” с рег. № А****КТ е собственост на жалбоподателя, както и че скоростта следва да се счита на 91 км/час (след приспаднатия толеранс от 3 % в полза на водача).

Бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4372123 на ОДМВР-гр. Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП на жалбоподателя било наложено наказание „Глоба” в размер на 600 лева.

Техническото средство - мобилна система за контрол над скоростта – „ARN CAM S1” с № 11743D1, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложените по делото Удостоверение и Протокол за проверка (л. 9-14).

По делото липсват данни, а и не се твърди, на основание чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП жалбоподателят, като собственик на автомобила, да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни, а и не се твърди, за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложените по преписката снимки.

На база на така възприетата фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП - при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Ето защо в конкретния случай правилно е бил издаден ЕФ, който съдържа всички необходими реквизити. Настъпилата законодателна промяна в чл. 189 ЗДвП (обн., ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г.) и приетата Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г.) (Наредбата), които изцяло са съобразени с основните положения на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълкувателно дело № 1 от 2013 г. на ОС на колегиите на ВАС, налагат извод, че използването на мобилната техническа система е допустимо, като законът и Наредбата изрично сочат на неучастието на контролния орган в нейното функциониране и възможността за такова нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо

средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, да се издава електронен фиш. В § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието „автоматизирани технически средства и системи”. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В конкретния случай - видно от приложеното удостоверение и писмо (л. 9-14) – мобилната система за видео-контрол на нарушенията на правилата за движение „ARN CAM S1” с № 11743D1 е автоматизирано техническо средство по смисъла на закона, като цялостната обработка и формиране на доказателствения видеоматериал се извършва от специализирана програма, а операторът в патрулния автомобил има възможност единствено за визуален преглед на качеството на заснетия видеоматериал. Необосновано е твърдението, че на две места в ЕФ били посочени различни АТС, посредством които били установено твърдяното нарушение. ARN CAM S1 представлява тип преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, като конкретния фабричен номер е 11743D1. Мобилната система за видео-контрол на нарушенията на правилата за движение „ARN CAM S1” с № 11743D1 е била преминала първоначална проверка (л.13), както и последваща такава (л.14).

На следващо място, следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието „електронен фиш” се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, която дефиниция е възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и съгласно които ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Видно от приложения на л. 5 фиш, същият е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро от ЗДвП задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението. В ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението – ПП I-9, км. 238+819 до „Гробищен парк” в посока към улица „Транспортна”, отразено е обстоятелството, че в този участък имало въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 50 км/ч., както и точната измерена от АТС скорост. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост – 41 км/час, като коректно е

припаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. Цитираните от жалбоподателя методически указания, издадени от МВР, са вътрешноведомствен акт по приложението на закона и по никакъв начин не могат да противоречат или да имат приоритет пред същия този закон, в това число да въвеждат реквизити, които не са предвидени в нормативния акт, поради което и съдът не се спира подробно на тези доводи на жалбоподателя.

Съдът намира за неоснователно и възражението на процесуалния представител, че е допуснато нарушение, като на неговия доверител не била връчена и снимката освен ЕФ. Такова изискване законът не въвежда. Не се нарушават по никакъв начин правата на санкционираното лице, когато единствено му е връчен ЕФ, но не и другите писмени доказателства и доказателствени средства. При законосъобразно упражняване на правото на обжалване на ЕФ от негова страна, същият би имал възможността да се запознае с цялата преписка и да оспори доказателствените източници, на база на които е издадено ЕФ.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че на снимката са заснети два автомобила, поради което не ставало ясно на кой от двата автомобила е измерената скорост от техническото средство. Точно напротив – приложената на л. 7 снимка е ясна, като регистрационният номер на автомобила се разчита изключително лесно и без каквито и да е затруднения. На процесната снимка ясно се вижда, че е заснет само автомобилът на жалбоподателя, като в обхвата на средството няма каквито и да е препятствия, които евентуално да са повлияли на техническото средство, поради което и доводите в противната насока не се споделят от настоящия състав. Действително се виждат последните две букви от регистрационния номер на друг автомобил в края на снимката, но това по никакъв начин не би обосновало обратен извод.

От друга страна, твърденията за процесуални нарушения, аргументрани с разлика между МПС, собственост на жалбоподателя, и това, което е посочено на снимковия материал на л.11 и 12 по делото, е абсурдно. Снимковият материал, находящ се на л.11 и л.12 по делото, е част от приложение към удостоверение за одобрен тип №17.09.5126, посредством които се онагледява начина на работа на АТС. Това не са снимки на автомобила, посредством който се твърди да е извършено процесното административно нарушение и то по време и място на констатирането му.

Следва да се има предвид, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП,

регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите - електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалването на електронните фишове – аргумент от чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Действително в процесния електронен фиш е посочена само териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и не са посочени конкретен издател, негов подпис и дата на издаване, но такива реквизити не са предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което това не може да бъде прието за пропуск, тъй като в случая нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП се явява специална по отношение на общото изискване на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за съдържанието на наказателното постановление. За това, след като в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са регламентирани реквизитите на електронния фиш, това изброяване следва да се възприема като изчерпателно, т. е. достатъчно е електронният фиш да съдържа тези реквизити и да е издаден според образца утвърден със Заповед № Из-305/04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи. В случая процесният електронен фиш е именно такъв. След като в образца за електронен фиш и в изчерпателно изброените му в закона реквизити не се съдържа дата на издаване на електронния фиш, име на длъжностно лице, подпис и пр. - то такъв реквизит не е задължително да притежава и фишът.

Мястото за контрол не е било обозначено с пътен знак „Е24”, но това е така, доколкото с ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г. е била отменена нормата на чл. 7 от Наредба 8121з-532/12.05.2015 г., предписваща такова задължение на контролните органи, поради което и към датата на нарушението – 16.01.2021 г. за тях не е съществувало задължение за поставяне на пътен знак „Е24” в контролирания участък или за оповестяване на мястото на контрол по друг начин. Поради това доводите на жалбоподателя в обратна посока не се споделя от съда.

Правилно е определен и субектът на административнонаказателната отговорност в лицето на собственика на МПС. Разпоредбите на ЗАНН, относно личната отговорност за извършване на административно нарушение са дерогирани от разпоредбите на чл. 188 от ЗДвП, които предвиждат презумпция за отговорност на собственика на МПС (законния представител на ЮЛ), която може да бъде оборена от него в случай, че друг е управлявал автомобила. В разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП пък е разписана процедурата, по която следва да процедира собственикът/представляващият, ако друго лице е управлявало автомобила - в 14-дневен срок от получаването на ЕФ да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните

работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Само в този случай издаденият срещу собственика/представляващия ЕФ се анулира и се издава нов ЕФ срещу посоченото лице. В конкретния случай това не е сторено, поради което и правилно е ангажира отговорността на Г. като собственик.

В заключение съдът следва да посочи и че наложеното на жалбоподателя наказание е съгласно предвиденото в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП – „Глоба” в размер на 600 лева, който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпроса за намаляването ѝ, както и въпроса дали случая може да се приеме за маловажен. Управлението на пътно превозно средство е дейност с повишен риск и една от най-честите причини за настъпването на ПТП е именно движението с несъобразена или превишена скорост, поради което и извършеното се явява деяние със завишена обществена опасност.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като наложеното му наказание е правилно и законосъобразно индивидуализирано, поради което и атакуваният ЕФ следва да се потвърди изцяло.

В конкретния случай, с оглед на изхода на правния спор, разносики принципно се дължат в полза на АНО, който обаче не е поискал присъждането им, поради което и съдът не може служебно да се произнесе по въпроса.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 1, предл. 1 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба серия К №4372123 на ОДМВР-гр. Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на К. К. Г. с ЕГН: ***** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 600 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Вярно с оригинала!

АР

Съдия при Районен съд – Бургас: _____